

คำแปล

อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์

คำปรารภ

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ยอมรับ ว่าความมั่งคั่งและหลากหลายของสัตว์ป่าและพืชป่า เป็นสิ่งที่มีอาจทดแทนได้ในระบบธรรมชาติของโลกนี้และจำเป็นต้องคุ้มครองเพื่อประโยชน์ของชนรุ่นนี้และรุ่นต่อไป

ตระหนัก ถึงคุณค่าในแง่สุนทรียภาพ วิทยาการ วัฒนธรรม นันทนาการและเศรษฐกิจของสัตว์ป่าและพืชป่าที่เพิ่มขึ้นไม่มีสิ้นสุด

ยอมรับ ว่าประชาชนและรัฐเป็นผู้เหมาะสมที่สุดในการให้ความคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าของตน

ยอมรับด้วย ว่าความร่วมมือระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการคุ้มครองสัตว์ป่าและพืชป่าบางชนิดพันธุ์ มิให้มีการใช้ประโยชน์เกินสมควร จากการค้าระหว่างประเทศ

เชื่อว่า จำเป็นต้องมีมาตรการอันเหมาะสมและเร่งด่วน เพื่อการนี้

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

มาตรา 1

คำนิยาม

เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญานี้ หากมิได้มีบทบัญญัติกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(ก) ชนิดพันธุ์ หมายถึง ชนิดพันธุ์ใดใด ชนิดพันธุ์ย่อย หรือประชากรของชนิดพันธุ์ที่ถูกแบ่งแยกโดยสภาพทางภูมิศาสตร์

(ข) ตัวอย่างพันธุ์ หมายถึง

(1) สัตว์หรือพืชใดใด ไม่ว่ามีชีวิตหรือตายแล้ว

(2) ในกรณีของสัตว์ สำหรับชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในบัญชี 1 และ 2 ให้หมายรวมถึงซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์นั้นๆ และสำหรับชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในบัญชี 3 ให้หมายรวมถึงซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญชี 3 เฉพาะชนิดพันธุ์ที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น และ

(3) ในกรณีของพืชสำหรับชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในบัญชี 1 ให้หมายรวมถึงซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์นั้น ๆ และสำหรับชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในบัญชี 2 และ 3 ให้หมายรวมถึงซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดที่สามารถจำแนกได้ว่าเป็นของชนิดพันธุ์ที่ระบุไว้ในบัญชี 2 และ 3 เฉพาะชนิดพันธุ์ที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

(ค) การค้า หมายถึงการส่งออก การส่งกลับออกไป การนำเข้า และการนำเข้าจากทะเล

(ง) การส่งกลับออกไป หมายถึงการส่งออกตัวอย่างพันธุ์ใดใดที่ได้มีการนำเข้ามาก่อนหน้านี้

(จ) การนำเข้าจากทะเล หมายถึงการขนส่งเข้าประเทศซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ใดใดที่เก็บหาจากท้องทะเลอันมิได้อยู่ในเขตอำนาจของรัฐหนึ่งรัฐใด

(ฉ) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิทยาการ หมายถึงเจ้าหน้าที่วิทยาการแห่งชาติซึ่งแต่งตั้งตามมาตรา 9

(ช) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ หมายถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแห่งชาติซึ่งแต่งตั้งตามมาตรา 9

(ซ) ภาคิ หมายถึงรัฐใดรัฐหนึ่งซึ่งบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้อยู่

มาตรา 2

หลักการพื้นฐาน

1. **บัญญัติ 1** ประกอบด้วยชนิดพันธุ์ทุกชนิดที่อยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์ และได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับที่เข้มงวดเป็นพิเศษ เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ โดยจะอนุญาตได้เฉพาะกรณีพิเศษเท่านั้น

2. **บัญญัติ 2** ประกอบด้วย

(ก) ชนิดพันธุ์ทุกชนิดซึ่งแม้ว่าในขณะที่ยังมีได้อยู่ในภาวะใกล้สูญพันธุ์ แต่อาจเกิดภาวะดังกล่าวได้ เว้นแต่จะมีข้อบังคับที่เข้มงวดควบคุมการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์นั้น ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ประโยชน์ที่ไม่สอดคล้องกับความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ดังกล่าว

(ข) ชนิดพันธุ์อื่น ๆ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ด้วยเพื่อให้การควบคุมการค้าตัวอย่างพันธุ์ของบางชนิดพันธุ์ในข้อ (ก) ของวรรคนี้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. **บัญญัติ 3** ประกอบด้วยชนิดพันธุ์ทุกชนิดซึ่งภาคิใดภาคิหนึ่งได้กำหนดให้อยู่ภายใต้ข้อบังคับควบคุมในเขตอำนาจของตน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือจำกัดการใช้ประโยชน์ และต้องการความร่วมมือจากภาคิอื่น ๆ ช่วยควบคุมการค้าชนิดพันธุ์ดังกล่าวด้วย

4. **ภาคิ** ต้องไม่อนุญาตให้มีการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญญัติ 1,2 และ 3 เว้นแต่จะเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

มาตรา 3

ข้อบังคับว่าด้วยการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญญัติ 1

1. การค้าทุกประเภทซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญญัติ 1 ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้

2. การส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญญัติ 1 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตส่งออก การออกใบอนุญาตส่งออกจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิทยาการแห่งรัฐผู้ส่งออกมีความเห็นว่าการส่งออกดังกล่าวจะไม่เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น ๆ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการได้มาซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์สัตว์และพันธุ์พืชของรัฐนั้น

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้เตรียมการและกระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรมและ

(ง) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าแล้ว

3. การนำเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตนำเข้าและใบอนุญาตส่งออก หรือใบรับรองการส่งกลับออกไปอย่างใดอย่างหนึ่ง การออกใบอนุญาตนำเข้าจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการแห่งรัฐผู้นำเข้ามีความเห็นว่าวัตถุประสงค์ของการนำเข้างดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการแห่งรัฐผู้นำเข้าแน่ใจว่าผู้รับครอบครองตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตได้จัดเตรียมที่อยู่และมาตรการดูแลที่เหมาะสมแก่ตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้าแน่ใจว่าการนำเข้างตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ มิได้มีความมุ่งหมายเบื้องต้นเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

4. การส่งกลับออกไปซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบรับรองการส่งกลับออกไป การออกใบรับรองการส่งกลับออกไปจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งกลับออกไปแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้นำเข้ามายังรัฐตนอย่างถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งกลับออกไปแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใดได้เตรียมการและกระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม และ

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งกลับออกไปแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าแล้ว

5. การนำเข้าจากทะเลซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1 ต้องได้รับใบรับรองล่วงหน้าจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้า การออกใบรับรองจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการแห่งรัฐผู้นำเข้ามีความเห็นว่าการนำเข้างดังกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้าแน่ใจว่าผู้รับครอบครองตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตได้จัดเตรียมที่อยู่และมาตรการดูแลที่เหมาะสมแก่ตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ และ

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้าแน่ใจว่าการนำเข้าตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ มิได้มีความมุ่งหมายเบื้องต้นเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

มาตรา 4

ข้อบังคับว่าด้วยการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2

1. การค้าทุกประเภทซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้
2. การส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตส่งออก การออกใบอนุญาตส่งออกจะกระทำได้อต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการแห่งรัฐผู้ส่งออกมีความเห็นว่าการส่งออกดังกล่าวจะไม่เป็นอันตรายต่อความอยู่รอดของชนิดพันธุ์นั้น ๆ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการได้มาซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์สัตว์และพันธุ์พืชของรัฐนั้น และ

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้เตรียมการและกระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม

3. เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการของทุกภาคีต้องตรวจสอบการออกใบอนุญาตส่งออกโดยรัฐแห่งตนซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 และจำนวนที่ส่งออกจริงของตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ และเมื่อใดที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการลงความเห็นว่า การส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ใดใดดังกล่าว สมควรจำกัดปริมาณเพื่อเป็นการบำรุงรักษาชนิดพันธุ์นั้น ๆ ตลอดทั่วถิ่นที่อยู่ให้อยู่ในระดับคงที่เข้ากับบทบาทในระบบนิเวศซึ่งชนิดพันธุ์ดังกล่าวถือกำเนิดขึ้นมา และอยู่ในระดับเหนือกว่าที่จะจัดเข้าบัญชี 1 เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการต้องแนะนำเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการถึงมาตรการที่เหมาะสมในการจำกัดการออกใบอนุญาตส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์นั้น ๆ

4. การนำเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ต้องสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตส่งออกหรือใบรับรองการส่งกลับออกไปอย่างใดอย่างหนึ่ง

5. การส่งกลับออกไปซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบรับรองการส่งกลับออกไป การออกใบรับรองการส่งกลับออกไปจะกระทำได้อต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งกลับออกไปแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้นำเข้ามายังรัฐตนอย่างถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ นี้ และ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งกลับออกไปแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้เตรียมการและกระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม

6. การนำเข้าจากทะเลซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ต้องได้รับใบรับรองล่วงหน้า จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้า การออกใบรับรองจะกระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการแห่งรัฐผู้นำเข้ามีความเห็นว่าการนำเข้างกล่าวไม่เป็นอันตรายต่อ ความอยู่รอดของชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง และ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้นำเข้าแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้ กระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม

7. ใบรับรองตามวรรค 6 แห่งมาตรานี้ ให้ออกไปโดยคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการซึ่งได้ ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการอื่น ๆ ภายในประเทศ หรือเมื่อจำเป็นกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ ระหว่างประเทศแล้ว โดยมีกำหนดอายุไม่เกินหนึ่งปีสำหรับจำนวนรวมทั้งของตัวอย่างพันธุ์ที่จะ นำเข้าในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา 5

ข้อบังคับว่าด้วยการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 3

1. การค้าทุกประเภทซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 3 ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้
2. การส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 3 จากรัฐใดใดซึ่งได้กำหนดชนิดพันธุ์นั้น ๆ ไว้ในบัญชี 3 ต้องได้รับและสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตส่งออก การออกใบอนุญาตส่งออกจะ กระทำได้อีกเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้แล้วเท่านั้น

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการได้มาซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวไม่ขัดต่อ กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์สัตว์และพันธุ์พืชของรัฐนั้น และ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่าการขนส่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใด ได้ เตรียมการและกระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณ กรรม

3. การนำเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์ในบัญชี 3 ต้องสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบรับรองถิ่น กำเนิด ยกเว้นเมื่อนำความในวรรค 4 แห่งมาตรานี้นี้มาบังคับใช้ และถ้าเป็นการนำเข้าจากรัฐซึ่งได้ กำหนดชนิดพันธุ์นั้น ๆ ไว้ในบัญชี 3 ต้องสำแดงล่วงหน้าซึ่งใบอนุญาตส่งออก

4. กรณีส่งกลับออกไป อนุโลมให้รัฐผู้นำเข้ารับใบรับรองซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐ ผู้ส่งกลับออกไปและได้ระบุว่าตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ ได้ผ่านการแปรรูปในรัฐดังกล่าว หรือกำลังส่งกลับ ออกไปจากรัฐดังกล่าว โดยยอมรับเป็นหลักฐานว่าได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ เกี่ยวกับตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ แล้ว

มาตรา 6

ใบอนุญาตและใบรับรอง

1. การออกใบอนุญาตและใบรับรองตามความในมาตรา 3,4 และ 5 ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้
2. ใบอนุญาตส่งออกต้องมีข้อความที่กำหนดไว้ตามแบบในบัญชี 4 และสามารถใช้ในการส่งออกภายในกำหนดเวลาหกเดือน นับแต่วันอนุญาต
3. ใบอนุญาตหรือใบรับรองทุกใบต้องมีชื่อของอนุสัญญาฉบับนี้ พร้อมทั้งชื่อและตราประทับของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาตรวมถึงเลขที่ของใบอนุญาตที่กำหนด โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ
4. สำเนาใบอนุญาตหรือใบรับรองทุกฉบับที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ จะต้องทำเครื่องหมายให้ชัดเจนว่าเป็นสำเนาเท่านั้นจะใช้แทนต้นฉบับจริงมิได้ ยกเว้นจะมีการบันทึกอนุญาตให้ใช้กำกับไว้
5. การขนส่งตัวอย่างพันธุ์แต่ละครั้งต้องใช้ใบอนุญาตหรือใบรับรองแยกแต่ละใบ
6. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐผู้นำเข้าซึ่งตัวอย่างพันธุ์ใดใดต้องยกเลิกและเก็บใบอนุญาตส่งออกหรือใบรับรองการส่งกลับออกไปรวมทั้งใบอนุญาตนำเข้าใดใดที่เกี่ยวข้องและได้สำแดงเพื่อขอนำเข้าตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ
7. ในกรณีอันสมควรและเป็นไปได้ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการอาจทำเครื่องหมายบนตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ เพื่อเป็นการช่วยในการจำแนกตัวอย่างพันธุ์ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ “เครื่องหมาย” ให้หมายถึงรอยพิมพ์ที่ลบไม่ได้ การประทับตราด้วยตะกั่วหรือวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมสำหรับการจำแนกตัวอย่างพันธุ์ ซึ่งออกแบบในลักษณะที่จะทำปลอมหรือเลียนแบบโดยบุคคลผู้ไม่มีอำนาจได้ยากที่สุด

มาตรา 7

ข้อยกเว้นและบทบัญญัติพิเศษอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการค้า

1. บทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5 มิให้นำมาใช้กับการนำผ่าน หรือการขนถ่ายตัวอย่างพันธุ์ผ่านหรืออยู่ในอาณาเขตของภาคี ขณะที่ตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ ยังอยู่ภายในความควบคุมของศุลกากร
2. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐผู้ส่งออกหรือส่งกลับออกไปแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์ได้มาก่อนที่บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะใช้ควบคุมตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5 มาบังคับใช้กับตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการออกใบรับรองแก่การนั้นแทน
3. บทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5 ห้ามมิให้ใช้บังคับแก่ตัวอย่างพันธุ์ซึ่งเป็นของใช้ส่วนตัวหรือของใช้ประจำครัวเรือน ข้อยกเว้นนี้มีได้ครอบคลุมถึง
 - (ก) กรณีตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1 ซึ่งเจ้าของได้มาจากนอกรัฐอันเป็นถิ่นพำนักปกติและกำลังจะนำเข้ารัฐนั้น ๆ หรือ
 - (ข) กรณีตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2

(1) เจ้าของได้มาจากนอกรัฐอันเป็นถิ่นพำนักปกติและอยู่ในรัฐที่ตัวอย่างพันธุ์ถูกนำออกมาจากป่า

(2) เจ้าของกำลังจะนำเข้ารัฐอันเป็นถิ่นพำนักปกติ และ

(3) รัฐที่ตัวอย่างพันธุ์ถูกนำออกมาจากป่าได้กำหนดให้ขอใบอนุญาตส่งออกล่วงหน้าก่อนการส่งออกตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ

เว้นแต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแน่ใจว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้มาก่อนที่บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้จะใช้ควบคุมตัวอย่างพันธุ์นั้น ๆ

4. ตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์สัตว์ในบัญชี 1 ที่ได้จากการเพาะพันธุ์เพื่อการค้า หรือของชนิดพันธุ์พืชในบัญชี 1 ที่ได้จากการขยายพันธุ์เพื่อการค้าให้ถือเป็นตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์สัตว์ในบัญชี 2

5. เมื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐผู้ส่งออกแน่ใจว่า ตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์สัตว์ได้มาจากการเพาะพันธุ์หรือตัวอย่างพันธุ์ใดใดของชนิดพันธุ์พืชได้มาจากการขยายพันธุ์เทียมหรือเป็นซากชิ้นส่วนของสัตว์หรือพืชหรือเป็นส่วนแปรรูปอื่นใดจากสัตว์หรือพืชนั้น ๆ ใบรับรองซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการเพื่อการดังกล่าวให้ถือเทียบเท่ากับใบอนุญาตหรือใบรับรองใดใดที่ต้องออกให้ตามบทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5

6. บทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5 มิให้ใช้บังคับในกรณีการให้ยืมอันมิใช่เชิงพาณิชย์ การบริจาค หรือแลกเปลี่ยนระหว่างนักวิทยาศาสตร์หรือสถาบันทางวิทยาศาสตร์ ที่ได้จดทะเบียนไว้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการในรัฐแห่งตนซึ่งตัวอย่างพันธุ์ในหอพันธุ์ไม้ ตัวอย่างพันธุ์อื่น ๆ ที่ดอง ตากแห้งหรือเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ และตัวอย่างพืชมีชีวิตซึ่งติดป้ายที่ออกให้หรือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการ

7. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งภาคีใดใดสามารถยกเว้นข้อกำหนดแห่งบทบัญญัติในมาตรา 3,4 และ 5 และอนุญาติให้นำเคลื่อนที่โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตหรือใบรับรองสำหรับตัวอย่างพันธุ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสวนสัตว์เคลื่อนที่ ละครสัตว์ นิทรรศการสัตว์ป่า นิทรรศการทางพืชหรือนิทรรศการเคลื่อนที่อื่น ๆ โดยมีเงื่อนไขว่า

(ก) ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า ได้จดทะเบียนรายละเอียดทั้งหมดของตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว ไว้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งภาคนั้น ๆ

(ข) ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวอยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่ระบุในวรรค 2 หรือ 5 แห่งมาตรานี้ และ

(ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแน่ใจว่าการขนส่งและการดูแลตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตใดใดได้กระทำเป็นอย่างดีเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ภัยอันตรายต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม

มาตรา 8
มาตรการที่ภาคีต้องปฏิบัติ

1. ภาคีต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อบังคับใช้บทบัญญัติต่าง ๆ แห่งอนุสัญญาฉบับนี้และเพื่อห้ามการค้าตัวอย่างพันธุ์ที่เป็นการฝ่าฝืนอนุสัญญาฉบับนี้ โดยให้รวมถึงมาตรการเหล่านี้ด้วย
 - (ก) ลงโทษการค้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง และ
 - (ข) กำหนดให้มีการริบของกลางหรือส่งคืนไปยังรัฐผู้ส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าว
2. จากมาตรการในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ กรณีเห็นว่าจำเป็น ภาคีสามารถกำหนดวิธีการใดใดเกี่ยวกับการเรียกคืนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการริบตัวอย่างพันธุ์ซึ่งค้าโดยฝ่าฝืนมาตรการซึ่งได้กำหนดไว้เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในอนุสัญญาฉบับนี้
3. ตราบเท่าที่เป็นไปได้ ภาคีต้องรับรองว่า การค้าตัวอย่างพันธุ์จะสามารถผ่านพิธีการที่กำหนดโดยเร็วที่สุด และเพื่อให้การตรวจผ่านเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็ว ภาคีสามารถกำหนดท่าด่านส่งออกและท่าด่านนำเข้าสำหรับการสำแดงตัวอย่างพันธุ์เพื่อตรวจสอบ ภาคีต้องรับรองต่อไปอีกว่า ในระหว่างการนำผ่าน การตรวจกักหรือการขนถ่ายซึ่งตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตทั้งหมด จะกระทำโดยระมัดระวังเพื่อลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ ถิ่นทรายเป็นต่อสุขภาพ หรือทารุณกรรม
4. กรณีที่ตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตถูกริบตามมาตรการในวรรค 1 แห่งมาตรานี้
 - (ก) ให้ตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวตกเป็นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการแห่งรัฐที่ทำการริบ
 - (ข) หลังจากการหารือกับรัฐผู้ส่งออกแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการส่งคืนตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวไปยังรัฐนั้น โดยค่าใช้จ่ายของรัฐนั้น หรือส่งไปยังศูนย์กักขัง หรือสถานที่อื่นใดซึ่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการเห็นสมควรและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ และ
 - (ค) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการอาจขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ หรือเมื่อเห็นว่าจำเป็น อาจหารือกับสำนักเลขานุการเพื่อช่วยในการตัดสินใจตามความในวรรคย่อย (ข) แห่งวรรคนี้ รวมทั้งการเลือกศูนย์กักขังหรือสถานที่อื่นใดดังกล่าว
5. ศูนย์กักขังที่กล่าวถึงในวรรค 4 แห่งมาตรานี้ หมายถึงสถาบันที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการได้มอบหมายให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาสวัสดิภาพของตัวอย่างพันธุ์มีชีวิต โดยเฉพาะตัวอย่างพันธุ์ของกลางที่ถูกกัก
6. ทุกภาคีต้องเก็บรักษาหลักฐานการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1,2 และ 3 ซึ่งต้องครอบคลุมถึง
 - (ก) ชื่อและที่อยู่ของผู้ส่งออกและผู้นำเข้า และ
 - (ข) เลขที่และชนิดของใบอนุญาตและใบรับรองที่ออกให้ ชื่อรัฐที่ร่วมค้า จำนวนหรือปริมาณ และชนิดของตัวอย่างพันธุ์ ชื่อของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1,2 และ 3 และขนาดและเพศของตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวในกรณีที่เห็นสมควร

7. ทุกภาคีต้องจัดทำรายงานการถือปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้เป็นระยะ และยื่นต่อสำนักเลขาธิการ ดังกล่าว

(ก) รายงานประจำปีบรรจุข้อมูลโดยย่อตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (จ) แห่งวรรค 6 แห่งมาตรานี้ และ

(ข) รายงานประจำปี 2 ปี เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและมาตรการทางบริหารเพื่อบังคับใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้

8. ข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 7 แห่งมาตรานี้ ให้เปิดเผยต่อสาธารณะชนเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของภาคีนั้น ๆ

มาตรา 9

เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการและเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ

1. เพื่อประโยชน์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ทุกภาคีต้องแต่งตั้ง

(ก) เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น ซึ่งมีอำนาจในการออกใบอนุญาตหรือใบรับรองต่าง ๆ ในนามภาคีนั้น ๆ และ

(ข) เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น

2. รัฐซึ่งได้ยื่นเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือภาคียาญวัติ ต้องริบแจ้งชื่อและที่อยู่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการซึ่งมีอำนาจในการติดต่อกับภาคีอื่นและสำนักเลขาธิการ แก่รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนทันที

3. การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับการแต่งตั้งหรืออำนาจหน้าที่ตามความในมาตรานี้ ภาวที่เกี่ยวของต้องริบรายงานสำนักเลขาธิการทันทีเพื่อแจ้งให้ภาคีอื่น ๆ ได้ทราบ

4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการที่กล่าวถึงตามวรรค 2 แห่งมาตรานี้ ต้องแจ้งรูปรอยตราประทับ ตราประจำตำแหน่ง หรือตราเครื่องหมายอื่นที่ใช้รับรองใบอนุญาตหรือรับรอง ให้สำนักเลขาธิการหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของภาคีอื่นทราบ เมื่อได้รับการร้องขอ

มาตรา 10

การค้ากับรัฐซึ่งมิใช่ภาคีแห่งอนุสัญญา

กรณีที่มีการส่งออกหรือการส่งกลับออกไปหรือการนำเข้ากระทำกับรัฐซึ่งมิใช่ภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ภาคีสามารถรับเอกสารเพื่อการดังกล่าว ที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับข้อกำหนดแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ในส่วนที่ว่าด้วยใบอนุญาตและใบรับรอง ซึ่งออกให้โดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแห่งรัฐนั้น ๆ แทนใบอนุญาตและใบรับรองที่ออกโดยภาคีทั่วไปก็ได้

มาตรา 11

การประชุมภาคี

1. สำนักเลขาธิการต้องเรียกประชุมภาคีภายในสองปีนับจากวันที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้

2. หลังจากนั้นสำนักเลขาธิการต้องเรียกประชุมสมัยสามัญอย่างน้อยสองปีต่อหนึ่งครั้ง เว้นแต่ที่ประชุมจะกำหนดเป็นอย่างอื่น และต้องเรียกประชุมสมัยวิสามัญทันทีที่ภาคีอย่างน้อยหนึ่งในสามได้ร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ในการประชุม ไม่ว่าจะป็นสมัยสามัญหรือสมัยวิสามัญ ภาคีต้องพิจารณาตรวจสอบการถือปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ และยังสามารถดำเนินการ
 - (ก) จัดทำข้อกำหนดที่จำเป็นเพื่อให้สำนักเลขาธิการสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ลุล่วง และรับรองข้อกำหนดทางการเงิน
 - (ข) พิจารณาและรับรองการแก้ไขบัญชี 1 และ 2 ตามมาตรา 15
 - (ค) พิจารณาตรวจสอบความก้าวหน้าในการฟื้นฟูและการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ในบัญชี 1, 2 และ 3
 - (ง) รับและพิจารณารายงานต่าง ๆ ซึ่งเสนอโดยสำนักเลขาธิการหรือภาคีใดใด และ
 - (จ) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของอนุสัญญาฉบับนี้ ในโอกาสอันเหมาะสม
4. ในการประชุมสมัยสามัญทุกครั้ง ภาคีสามารถกำหนดเวลาและสถานที่สำหรับจัดการประชุมสมัยสามัญครั้งต่อไปตามความในวรรค 2 แห่งมาตรานี้
5. ในการประชุมทุกครั้ง ภาคีสามารถกำหนดและรับรองระเบียบข้อบังคับการประชุมได้
6. สหประชาชาติและองค์การผู้เชี่ยวชาญในเครือ และองค์การพลังงานปรมาณูสากล และรัฐซึ่งมิใช่ภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ สามารถส่งผู้แทนเข้าประชุมได้ ในฐานะผู้สังเกตการณ์ ซึ่งมีสิทธิเข้าร่วมประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ
7. บุคคลหรือองค์การใดใดที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความชำนาญทางด้าน การคุ้มครอง การอนุรักษ์หรือการจัดการสัตว์ป่าและพืชป่า ในประเภทต่อไปนี้ เมื่อได้แสดงความจำนงที่จะส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ ต่อสำนักเลขาธิการแล้วสามารถเข้าประชุมได้ เว้นแต่ภาคีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของภาคีที่เข้าประชุมจะคัดค้าน
 - (ก) องค์การหรือกลุ่มคณะระดับนานาชาติ จะเป็นภาครัฐหรือมิใช่ภาครัฐก็ตาม และองค์การหรือกลุ่มคณะระดับชาติที่เป็นภาครัฐ
 - (ข) องค์การหรือกลุ่มคณะระดับชาติที่มีใช่ภาครัฐ แต่ได้รับการรับรองเพื่อการนี้จากรัฐที่องค์การหรือกลุ่มบุคคลนั้นตั้งถิ่นฐานอยู่
 ผู้สังเกตการณ์เหล่านี้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว มีสิทธิเข้าร่วมประชุม แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติ

มาตรา 12

สำนักเลขาธิการ

1. เมื่ออนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว ให้ผู้อำนวยการบริหารแห่งโครงการสิ่งแวดล้อมสหประชาชาติ จัดตั้งสำนักเลขาธิการขึ้น และหากเห็นสมควรอาจขอความช่วยเหลือจากองค์การภาครัฐระหว่างประเทศหรือองค์การหรือกลุ่มคณะที่มีใช่ภาครัฐระดับนานาชาติหรือระดับชาติที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความชำนาญทางด้าน การคุ้มครอง การอนุรักษ์และการจัดการสัตว์ป่าและพืชป่า

2. หน้าที่ของสำนักเลขาธิการมีดังนี้

- (ก) จัดเตรียมและจัดบริการการประชุมภาคี
- (ข) ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามความในมาตรา 15 และ 16 แห่งอนุสัญญาฉบับนี้
- (ค) ดำเนินการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และด้านวิชาการ ในโครงการที่ได้รับอนุมัติจากที่ประชุมภาคีอันจะเอื้อประโยชน์แก่การถือปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้ รวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานของการเตรียมการและการขนส่งที่เหมาะสมสำหรับตัวอย่างพันธุ์มีชีวิตและวิธีการจำแนกตัวอย่างพันธุ์
- (ง) ศึกษารายงานต่าง ๆ ของภาคี และขอข้อมูลเพิ่มเติมจากภาคีกรณีเห็นว่าจำเป็น เพื่อให้แน่ใจในการถือปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้
- (จ) เรียบเรียงความสนใจของภาคีในเรื่องเกี่ยวกับวัตถุประสงค์แห่งอนุสัญญาฉบับนี้
- (ฉ) จัดพิมพ์รายชื่อบัญชี 1,2 และ 3 เป็นระยะ ๆ พร้อมข่าวสารอันจะเป็นประโยชน์ต่อการจำแนกตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชีดังกล่าว และแจกจ่ายฉบับล่าสุดให้แก่ภาคี
- (ช) จัดเตรียมรายงานประจำปีเพื่อรายงานต่อภาคีเกี่ยวกับผลงานของสำนักเลขาธิการและผลการถือปฏิบัติตามอนุสัญญาฉบับนี้และรายงานอื่น ๆ ตามที่ที่ประชุมภาคีร้องขอ
- (ซ) จัดทำข้อเสนอแนะในการถือปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางด้านวิทยาศาสตร์หรือวิชาการด้วย
- (ฌ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดที่ภาคีอาจมอบหมายให้กระทำ

มาตรา 13

มาตรการระหว่างประเทศ

1. เมื่อสำนักเลขาธิการได้รับข้อมูลข่าวสารจนเป็นที่แน่ใจว่า ชนิดพันธุ์ใด ๆ ในบัญชี 1 หรือ 2 กำลังได้รับผลกระทบร้ายแรงจากการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ดังกล่าว หรือมีการถือปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ให้สำนักเลขาธิการแจ้งข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไปยังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของภาคีที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
2. เมื่อภาคีใดใดได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารตามความในวรรค 1 แห่งมาตรานี้แล้ว ต้องรายงานข้อเท็จจริงที่ปรากฏเท่าที่กฎหมายภายในของภาคีจะอนุญาตต่อสำนักเลขาธิการโดยเร็วที่สุด และกรณีอันควรให้เสนอวิธีการแก้ไขด้วย หากภาคีพิจารณาเห็นว่าสมควรให้มีการสอบสวนเรื่องดังกล่าวก่อน ก็ให้กระทำได้โดยบุคคลหนึ่งหรือมากกว่านั้นซึ่งภาคีได้มอบอำนาจให้โดยชัดแจ้ง
3. ข้อมูลข่าวสารที่ได้จากภาคีหรือผลการสอบสวนตามความในวรรค 2 แห่งมาตรานี้ให้เสนอต่อที่ประชุมภาคีครั้งต่อไปเพื่อพิจารณา ซึ่งที่ประชุมอาจมีข้อเสนอแนะใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14

ผลต่อกฎหมายภายในประเทศและอนุสัญญาระหว่างประเทศ

1. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ไม่มีผลแต่อย่างใดต่อภาคีในอันที่จะรับรอง
 - (ก) มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับเงื่อนไขในการค้า การได้มา การมีไว้ในครอบครองหรือการขนส่งซึ่งตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 1,2 และ 3 หรือการห้ามกระทำการดังกล่าวโดยสิ้นเชิง
 - (ข) มาตรการภายในประเทศที่เข้มงวดหรือห้ามการค้า การได้มา การมีไว้ในครอบครองหรือการขนส่งซึ่งชนิดพันธุ์ที่มีใ้ได้อยู่ในบัญชี 1,2 หรือ 3
2. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ไม่มีผลแต่อย่างใดต่อข้อกำหนดแห่งมาตรการใดใดภายในประเทศหรือพันธะใดใดของภาคีที่เกิดขึ้นจากสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้า การมีไว้ในครอบครองหรือการขนส่ง ซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในขณะนี้หรืออาจมีผลบังคับใช้ในภายหน้าต่อภาคีรวมถึงมาตรการใดใดที่เกี่ยวกับการศุลกากร การสาธารณสุข การกักกันสัตว์หรือพืช
3. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ไม่มีผลแต่อย่างใดต่อบทบัญญัติหรือพันธะที่เกิดขึ้นจากสนธิสัญญาอนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศใดใด ที่ตกลงกันหรืออาจจะตกลงกันระหว่างรัฐเพื่อก่อตั้งสหพันธ์หรือข้อตกลงการค้าระดับภูมิภาคเพื่อสถาปนาหรือคงไว้ซึ่งการควบคุมการศุลกากรภายนอกร่วมกัน และยกเลิกการควบคุมการศุลกากรระหว่างภาคี ในส่วนที่เกี่ยวข้องเฉพาะกับการค้าระหว่างรัฐภาคีแห่งสหพันธ์หรือข้อตกลงนั้น ๆ
4. รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ซึ่งเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศอื่นใดซึ่งยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ในขณะเวลาที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และยังคงอยู่ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองชนิดพันธุ์ทางทะเลที่ได้กำหนดไว้ในบัญชี 2 ให้ได้รับการผ่อนผันจากพันธะที่เกิดขึ้นภายใต้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าตัวอย่างพันธุ์ของชนิดพันธุ์ในบัญชี 2 ซึ่งเก็บหาโดยเรือที่ได้จดทะเบียนไว้กับรัฐนั้น ๆ ภายใต้บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญาอนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ดังกล่าว
5. แม้จะมีบทบัญญัติแห่งมาตรา 3,4 และ 5 บังคับใช้อยู่ การส่งออกซึ่งตัวอย่างพันธุ์ที่ได้มาตามความในวรรค 4 แห่งมาตรานี้ ให้กระทำได้โดยมีใบรับรองจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติการของรัฐผู้นำเข้าซึ่งสำแดงว่าตัวอย่างพันธุ์ดังกล่าวได้มาภายใต้บทบัญญัติแห่งสนธิสัญญา อนุสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ดังกล่าว
6. อนุสัญญาฉบับนี้ไม่ก่อผลกระทบต่อการประมวลและการพัฒนากฎหมายทะเล ซึ่งกระทำโดยที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล จัดขึ้นตามมติสมัชชาสหประชาชาติที่ 2750 ค (25) และไม่ก่อผลกระทบต่อการอ้างสิทธิทั้งในปัจจุบันหรืออนาคต และต่อความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายทะเลของรัฐใดใด ตลอดจนธรรมชาติและเขตชายฝั่งและเขตอำนาจรัฐ

มาตรา 15

การแก้ไขบัญชี 1 และ 2

1. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขบัญชี 1 และ 2 ในที่ประชุมภาคี
 - (ก) ภาคีใดใดมีสิทธิเสนอขอแก้ไขบัญชี 1 และ 2 เพื่อให้ที่ประชุมครั้งถัดไปพิจารณา รายละเอียดแห่งข้อเสนอขอแก้ไขจะต้องยื่นต่อสำนักเลขาธิการอย่างน้อย 150 วัน ก่อนการประชุม สำนักเลขาธิการต้องปรึกษาหารือกับภาคีอื่น ๆ ตลอดจนผู้ที่สนใจการขอแก้ไขตามความในวรรคย่อย (ข) และ (ค) แห่งวรรค 2 ของมาตรานี้ และต้องแจ้งผลให้ทุกภาคีทราบไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนการประชุม
 - (ข) มติรับรองข้อแก้ไขต้องได้เสียงข้างมากสองในสามของจำนวนภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียงเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ “ภาคีที่เข้าประชุมและออกเสียง” ให้หมายถึง ภาคีที่ปรากฏอยู่ในการประชุมและออกเสียงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ภาคีที่งดออกเสียงมีให้นับรวมในจำนวนเสียงสองในสามซึ่งกำหนดไว้สำหรับการลงมติรับรองการแก้ไข
 - (ค) ข้อแก้ไขทั้งหลายซึ่งรับรองในที่ประชุม ให้มีผลบังคับใช้แก่ทุกภาคี ภายหลัง 90 วัน หลังเสร็จสิ้นการประชุม ยกเว้นภาคีซึ่งได้ขอสงวนสิทธิตามความในวรรค 3 แห่งมาตรานี้
2. บทบัญญัติต่อไปนี้ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขบัญชี 1 และ 2 นอกสมัยการประชุมภาคี
 - (ก) ภาคีใดใดสามารถเสนอขอแก้ไขบัญชี 1 และ 2 เพื่อพิจารณานอกสมัยประชุมได้โดยวิธีการทางไปรษณีย์ตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้
 - (ข) กรณีเป็นชนิดพันธุ์ทางทะเล เมื่อสำนักเลขาธิการได้รับรายละเอียดแห่งข้อเสนอขอแก้ไข ต้องแจ้งบรรดาภาคีโดยรีบด่วน และต้องปรึกษาหารือกับหน่วยงานภาครัฐระหว่างประเทศซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับชนิดพันธุ์นั้น ๆ โดยเฉพาะเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่องค์การดังกล่าวสามารถให้ได้ และเพื่อแน่ใจในความพร้อมของมาตรการอนุรักษ์ที่องค์การเหล่านั้นบังคับใช้อยู่ สำนักเลขาธิการต้องแจ้งข้อคิดเห็นและข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากองค์การดังกล่าว พร้อมกับข้อสรุปและข้อเสนอแนะของตนไปยังภาคีโดยเร็วที่สุด
 - (ค) สำหรับชนิดพันธุ์นอกเหนือจากชนิดพันธุ์ทางทะเลเมื่อสำนักเลขาธิการได้รับรายละเอียดแห่งข้อเสนอขอแก้ไขต้องแจ้งบรรดาภาคีโดยรีบด่วน และหลังจากนั้นจึงแจ้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของตนไปยังภาคีโดยเร็วที่สุด
 - (ง) ภายใน 60 วัน นับตั้งแต่สำนักเลขาธิการได้แจ้งคำแนะนำต่าง ๆ ไปยังภาคีตามความในวรรคย่อย (ก) หรือ (ข) แห่งวรรคนี้แล้ว ภาคีสามารถแจ้งความเห็นใดใดเกี่ยวกับข้อเสนอขอแก้ไข พร้อมด้วยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข่าวสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักเลขาธิการ
 - (จ) ให้สำนักเลขาธิการแจ้งคำตอบพร้อมกับข้อเสนอแนะของตนไปยังภาคีโดยเร็วที่สุด
 - (ฉ) ถ้าสำนักเลขาธิการมิได้รับคำคัดค้านที่มีต่อข้อเสนอขอแก้ไข ภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่แจ้งคำตอบและข้อเสนอแนะ ตามความในวรรคย่อย (จ) แห่งมาตรานี้ การแก้ไขนั้นมีผลบังคับใช้แก่

ทุกภาคีภายหลัง 90 วันนับจากนั้น ยกเว้นสำหรับภาคีซึ่งได้ขอสงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 แห่งมาตรานี้

(ข) ถ้าสำนักเลขาธิการได้รับคำคัดค้านจากภาคีใดภาคีหนึ่ง ข้อเสนอขอแก้ไขจะส่งไปยังภาคีเพื่อลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ ตามความในวรรคย่อย (ซ), (ฅ) และ (ญ) แห่งวรรคนี้

(ซ) ให้สำนักเลขาธิการแจ้งให้ภาคีทราบที่ได้รับคำคัดค้านแล้ว

(ฅ) เว้นเสียแต่สำนักเลขาธิการจะได้รับผลการลงมติ ทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยหรืองดออกเสียงรวมกันอย่างน้อยที่สุดกึ่งหนึ่งของจำนวนภาคี ภายใน 60 วัน นับจากวันที่แจ้งเรื่องคำคัดค้านให้ทราบตามความในวรรคย่อย(ซ) แห่งมาตรานี้ ข้อเสนอขอแก้ไขนั้นจะส่งไปที่ประชุมครั้งต่อไปพิจารณา

(ญ) ถ้าได้รับผลการลงมติจากกึ่งหนึ่งของจำนวนภาคี ข้อเสนอขอแก้ไขนั้นจะรับรองได้ด้วยเสียงข้างมากสองในสามของจำนวนภาคีที่ลงมติเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย

(ฎ) ให้สำนักเลขาธิการแจ้งผลการลงมติแก่ทุกภาคีทราบ

(ฏ) ข้อเสนอขอแก้ไขที่รับรองแล้ว ให้มีผลบังคับใช้กับทุกภาคี ภายหลัง 90 วัน นับตั้งแต่วันที่สำนักเลขาธิการแจ้งผลการรับรองให้ภาคีทราบ ยกเว้นภาคีซึ่งได้ขอสงวนสิทธิไว้ตามความในวรรค 3 แห่งมาตรานี้

3. ในระหว่างเวลา 90 วัน ตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (ค) แห่งวรรค 1 หรือในวรรคย่อย (ฎ) แห่งวรรค 2 ของมาตรานี้ ภาคีใดใดสามารถยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐบาลผู้รับจดทะเบียนขอสงวนสิทธิเกี่ยวกับการแก้ไขดังกล่าวได้ และให้ทุกภาคีถือปฏิบัติต่อภาคีที่ขอสงวนสิทธิ เสมือนหนึ่งมิใช่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง จนกว่าภาคีจะเพิกถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

มาตรา 16

บัญชี 3 และการแก้ไข

1. ภาคีใดใดสามารถยื่นเสนอรายชื่อชนิดพันธุ์ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อบังคับของเขตอำนาจรัฐแห่งตนเพื่อประโยชน์ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา 2 วรรค 3 ต่อสำนักเลขาธิการเมื่อใดก็ได้ บัญชี 3 ต้องระบุชื่อของภาคีผู้เสนอชนิดพันธุ์เข้าบัญชี ชื่อวิทยาศาสตร์ของชนิดพันธุ์ที่เสนอ และซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดของสัตว์หรือพืชดังกล่าว ซึ่งมีลักษณะเข้าตามวัตถุประสงค์ในวรรคย่อย (ข) แห่งมาตรา 1

2. ให้สำนักเลขาธิการส่งรายชื่อทุกบัญชีที่เสนอตามความในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ แจ้งแก่ทุกภาคีโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้หลังจากได้รับเรื่อง รายชื่อดังกล่าวให้มีผลเป็นส่วนหนึ่งของบัญชี 3 ภายหลัง 90 วันนับจากวันที่แจ้ง ภาคีใดใดสามารถยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังรัฐบาลผู้รับจดทะเบียนเมื่อใดก็ได้ภายหลังการแจ้งรายชื่อดังกล่าว เพื่อขอสงวนสิทธิในชนิดพันธุ์ ซากชิ้นส่วนหรือส่วนอื่นใดในรายชื่อนั้น และให้ทุกภาคีถือปฏิบัติต่อภาคีที่ขอสงวนสิทธิเสมือนหนึ่งมิใช่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการค้าชนิดพันธุ์หรือซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใด เฉพาะชนิดที่ขอสงวนสิทธิไว้ จนกว่าภาคีจะเพิกถอนการสงวนสิทธิดังกล่าว

3. ภาคิซึ่งไค้ยื่นเสนอชนิดพันธุ์เข้าบัญชี 3 สามารถขอเพิกถอนเมื่อใดก็ได้ โดยการแจ้งความประสงค์ไปยังสำนักเลขาธิการเพื่อแจ้งการเพิกถอนไปยังภาคิอื่น ๆ การเพิกถอนดังกล่าวให้มีผลภายหลัง 30 วันนับจากวันที่แจ้ง
4. ภาคิใดไค้ซึ่งยื่นเสนอรายชื่อตามความในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ ต้องส่งสำเนากฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้คุ้มครองชนิดพันธุ์นั้น ๆ ภายในรัฐคน จำนวน 1 ชุด ไปยังสำนักเลขาธิการ พร้อมการแปลความที่ภาคิเห็นว่าเหมาะสมและจำเป็นหรือเมื่อสำนักเลขาธิการร้องขอ และทราบเท่าที่ชนิดพันธุ์ดังกล่าวยังคงอยู่ในบัญชี 3 หากมีการแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับหรือการแปลความโดยมีมติยอมรับแล้ว ภาคิต้องแจ้งสำนักเลขาธิการทันที

มาตรา 17

การแก้ไขอนุสัญญา

1. เมื่อมีหนังสือร้องขอจากภาคิอย่างน้อยที่สุดจำนวนหนึ่งในสามให้มีการพิจารณาและรับรองการแก้ไขอนุสัญญานับนี้ ให้สำนักเลขาธิการเรียกประชุมภาคิสมัยวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว มติรับรองข้อแก้ไขต้องได้เสียงข้างมากสองในสามของจำนวนภาคิที่เข้าประชุมและออกเสียงเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ “ภาคิที่เข้าประชุมและออกเสียง” ให้หมายถึงภาคิที่ปรากฏอยู่ในการประชุมและออกเสียงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ภาคิทิ้งดออกเสียง มิให้นับรวมในจำนวนเสียงสองในสามซึ่งกำหนดไว้สำหรับการลงมติรับรองการแก้ไขอนุสัญญา
2. ให้สำนักเลขาธิการส่งรายละเอียดข้อเสนอขอแก้ไขให้ทุกภาคิได้พิจารณา อย่างน้อย 90 วัน ก่อนการประชุม
3. การแก้ไขจะมีผลบังคับใช้ต่อภาคิซึ่งลงมติยอมรับ หลังจากทีภาคิจำนวนสองในสามได้ยื่นหนังสือแสดงการยอมรับการแก้ไขต่อรัฐบาลผู้รับจดทะเบียนแล้วเป็นเวลา 60 วัน หลังจากนั้นการแก้ไข จะมีผลบังคับใช้ต่อภาคิอื่นต่อเมื่อภาคินั้นได้ยื่นหนังสือแสดงการยอมรับการแก้ไขแล้วเป็นเวลา 60 วัน

มาตรา 18

การแก้ไขข้อพิพาท

1. ข้อพิพาทใดไค้ซึ่งอาจเกิดขึ้นระหว่างสองภาคิหรือมากกว่านั้น กรณีเกี่ยวกับการแปลความหรือการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานับนี้ ให้แก้ไข โดยการเจรจาในกลุ่มภาคิที่เกี่ยวข้องกับข้อพิพาทนั้น
2. ถ้าไม่สามารถแก้ไขข้อพิพาทในวรรค 1 แห่งมาตรานี้ได้ ภาคิคู่กรณีซึ่งเห็นชอบร่วมกัน สามารถยื่นข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการ โดยเฉพาะศาลโลก ณ กรุงเฮก เป็นผู้พิจารณาและคำตัดสินของอนุญาตตุลาการให้ผูกพันคู่กรณี

มาตรา 19

การลงนาม

อนุสัญญาฉบับนี้เปิดให้ลงนาม ณ กรุงวอชิงตัน จนถึงวันที่ 30 เมษายน 1973 และหลังจากนั้น ณ กรุงเบอร์ลิน จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1947

มาตรา 20

การให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง

อนุสัญญาฉบับนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการรับรองเอกสารแห่งการให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการรับรองให้ยื่นต่อรัฐบาลแห่งสมาพันธรัฐสวิส ผู้เป็นรัฐบาลผู้รับผิดชอบ

มาตรา 21

ภาคียานูวัติ

อนุสัญญาฉบับนี้เปิดรับการเข้าไปภาคีโดยเสรี ไม่มีจำกัด การยื่นเอกสารแสดงความจำนงขอเข้าเป็นภาคี (ภาคียานูวัติ) ให้ยื่นต่อรัฐบาลผู้รับผิดชอบ

มาตรา 22

การเริ่มมีผลบังคับใช้

1. อนุสัญญาฉบับนี้เริ่มมีผลบังคับใช้หลังจากวันที่มีการยื่นเอกสารให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรอง หรือภาคียานูวัติ ลำดับที่ 10 ต่อรัฐบาลผู้รับผิดชอบแล้วเป็นเวลา 90 วัน
2. สำหรับรัฐอื่น ๆ ซึ่งให้สัตยาบัน ยอมรับหรือรับรองอนุสัญญาฉบับนี้ หรือแสดงความจำนงขอเข้าเป็นภาคีภายหลังที่มีการยื่นเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือภาคียานูวัติ ลำดับที่ 10 แล้ว ให้อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ภายหลัง 90 วัน นับจากวันยื่นเอกสารให้สัตยาบันการยอมรับ การรับรองหรือภาคียานูวัติของรัฐนั้น ๆ

มาตรา 23

การสงวนสิทธิ

1. บทบัญญัติแห่งอนุสัญญาฉบับนี้มีให้อยู่ในบังคับของการสงวนสิทธิทั่วไป การสงวนสิทธิเฉพาะเรื่องสามารถกระทำได้ตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ และมาตรา 15 และ 16
2. รัฐใดใดซึ่งยื่นเอกสารการให้สัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือภาคียานูวัติแล้ว สามารถขอสงวนสิทธิเฉพาะเรื่อง ในกรณีดังต่อไปนี้
 - (ก) ชนิดพันธุ์ใดใดซึ่งกำหนดไว้ในบัญชี 1,2 หรือ 3 หรือ
 - (ข) ซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดที่ระบุถึงสำหรับชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในบัญชี 3
3. ให้ทุกภาคีถือปฏิบัติต่อภาคีที่ขอสงวนสิทธิ เสมือนหนึ่งมิใช่รัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฉบับนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับการค้าชนิดพันธุ์หรือซากชิ้นส่วนหรือส่วนแปรรูปอื่นใดเฉพาะชนิดที่ขอสงวนสิทธิไว้ จนกว่าภาคีจะเพิกถอนการสงวนสิทธิที่ขอภายใต้บทบัญญัติในมาตรานี้

มาตรา 24

การบอกเพิกถอน

ภาคีใดใดสามารถบอกเพิกถอนจากการเป็นภาคีอนุสัญญาฉบับนี้ในเวลาใดก็ได้ โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐบาลผู้รับจดทะเบียน และเริ่มมีผลหลังจากที่รัฐบาลผู้รับจดทะเบียน ได้รับหนังสือบอกเพิกถอนดังกล่าวแล้วเป็นเวลาสิบสองเดือน

มาตรา 25

การรับจดทะเบียน

1. ต้นฉบับอนุสัญญาฉบับนี้บันทึกเป็นภาษาจีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปน ถือว่าเป็นต้นฉบับที่ถูกต้องแท้จริงเท่ากันทุกฉบับและให้เก็บรักษาไว้ที่รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนซึ่งต้องเป็นผู้ส่งสำเนาอนุสัญญาฉบับรับรองสำเนาให้แก่รัฐที่ได้ลงนามในอนุสัญญาหรือได้ยื่นเอกสารแสดงความจำนงขอเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแล้ว
2. รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนต้องแจ้งให้ทุกรัฐซึ่งได้ลงนามแล้วและรัฐซึ่งขอเข้าเป็นภาคีในภายหลัง และสำนักเลขาธิการ ทราบถึงการลงนาม การยื่นเอกสารแห่งสัตยาบัน การยอมรับ การรับรองหรือการแสดงความจำนงขอเข้าเป็นภาคีใหม่ การเริ่มบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ การแก้ไขอนุสัญญา การขอสงวนสิทธิและการเพิกถอน และการบอกเพิกถอนจากการเป็นภาคีอนุสัญญา
3. ทันทีที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ให้รัฐบาลผู้รับจดทะเบียนส่งสำเนาอนุสัญญาฉบับรับรองสำเนาต่อสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อลงทะเบียนและประกาศเผยแพร่ตามมาตรา 102 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

เพื่อเป็นหลักฐาน ผู้มีอำนาจเต็มในการลงนามซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ร่วมกันลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้

กระทำ ณ กรุงวอชิงตัน เมื่อวันที่สาม เดือนมีนาคม ปีหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบสาม